प्राग्वाचं प्रवदितोः प्रातरनुवाकोपाकरणं देवेभ्यः प्रातर्यावभ्योऽनुब्रूहीति समिधमादधत् ॥१०॥ वयसां प्रवदनात् शब्दकरणात्प्राक् प्रातःरणमध्वर्युः करोति · किं कुर्वन् समिधमौत्तरवेदिकाहवनीयेऽभ्यादधत्सन् देवेः ब्रूहीत्यनेन निगदेन ।

देवेभ्य इत्येके ॥११॥ देःभ्योऽनुब्रूहीत्यनेन वा मन्त्रेण ।

सुब्रह्मण्यां च प्रेष्यति ॥१२॥ काठके देवेभ्यः प्रातर्यावभ्योऽनुब्रूहि ब्रह्मन्वाचं यह सुब्रह्मण्य सुब्रह्मण्यां पैतापुत्रीयामाह्वयेति प्रेष्यतीति · एवमेवाग्नीध्रे सोमनिधानानन्तरमपि वचनमस्ति · तेन चकारात्पैतापुत्रीयामिति व्याख्यातुं शक्यते · अत एव सूत्रात्प्रैषमध्ये पैतापुत्रीयामिति विशेषेण प्रयोगोऽपि कर्तव्यः ।

प्रातरनुवाकं जाग्रदुपासीताध्वर्युः ॥१३॥ प्राःकं होत्रा शस्यमानमध्वर्युर्जाग्रत्सन् असुप्तो जागरूकः सन्नुपासीत उप समीपऽएवोपविष्टो भवेत् ।

स्वप्याद्वा ॥१४॥ अथ सवनीयपुरोडाशादिनिर्वापमाह ·

अग्नीदिन्द्रमेकादशकपालं निर्वपति ॥१५॥ अग्नीत्प्रातरनुवाके होत्रा शस्यमानऽएव इन्द्रदेवतमेकाःलं पुरोडाशं निःति · स सवनीयानां प्रथमं हविः ।

हरिभ्यां धानाः ॥१६॥ द्वितीयं हविः · भृष्टा यवा धाना इत्युच्यन्ते ।

पूष्णे करम्भम् ॥१७॥ तृतीयं हविरग्नीत्करोति · करम्भो दधिसक्तवः · मानवे पश्वर्धे सक्तून्करम्भाय दध्ना प्रयुतान्सर्पिषा वेति · काठके दधि सक्तवः करम्भः सक्तवः परीवाप[1] इति ।

सरस्वत्यै दधि ॥१८॥ चतुर्थं हविः · दध्नो निर्वापाभावात्पयस्यावदग्नीत्कर्तृकतासिद्ध्यर्थमत्र सःधीत्युक्तम् दध्नो देवतासंयोगार्थं च · तेन दध्यर्थाः पयस्यार्थाश्च शाखाछिदनवत्सापाकरणदोहनादयः पदार्था अग्नीत्कर्तृका एव भवन्तीत्यवसीयते ।

मित्रावरुणाभ्यां पयस्याम् ॥१९॥ पञ्चमं हविः । शाखान्तरादत्राग्नीधः कर्तृत्वम् · मानवकठसूत्रयोः प्रतिप्रस्थातः सवनीयान्निर्वपस्वेति प्रेषणपूर्वकं प्रतिप्रस्थातृकर्तृकत्वमुक्तमस्ति तैत्तिरिब्राह्मणे च ।

इन्द्राय वा हरिपूषसरस्वतिमित्रावरुणवते धानादीनि यथासंख्यम् ॥२०॥ वाशब्दोऽवधारणे · इन्द्रायैव एतानि धानादीनि चत्वारि हवींषि भवन्ति पुरो-

---

१) Thus B. परिः A.